

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِنَا مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ
وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

Peygamber Sevgisi ve Mevlid Kandili

KUTLU GECE: MEVLÎD KANDİLİ

Pek Azîz ve Muhterem Müslümanlar,

Bugün özel bir gün, Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in aşkıyla tutuşan yüreklerimizle sesleneceğiz ona. Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in adının anıldığı mekân izzet buluyor, O'nun adını anan kalp güzelleşiyor, O'nun adı anıldığı zaman şeref buluyor.

Yerde ve gökte her ikisinin arasında yaratılmış olan her şey ona salât ve selâm gönderiyor. Camilerimiz, minarelerimiz günde beş vakit onun peygamberliğine şahitlik ediyor. Tüm salâtlar ona, tüm selâmlar ona.

Bu sebeple gelin salâvat-ı şerîfe ile başlayalım söze.

Ol Seyyidü'l-Kevneyn (İki Cihânın Efendisi) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salevât!..

اللهم صلّ على سيدنا محمد

Ol Rasûlü's-Sekaleyn (İns ve Cinnin Peygamberi) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salevât!..

اللهم صلّ على سيدنا محمد

Ol İmâmu'l-Harameyn (Mekke-i Mükerreminin ve Medîne-i Münevverenin İmâmı) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salevât!..

اللهم صلّ على سيدنا محمد

Ol Ceddü'l-Haseneyn (Hasan ve Hüseyin Efendimiz'in Mübârek Ceddî) Hazret-i Muhammed Mustafâ'ya salevât!..

اللهم صلّ على سيدنا محمد

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- bir hadîs-i şerîflerinde şöyle buyuruyor:

“İki kişi Allah rızası için bir araya gelseler Allah ve Resûlünden bahsetseler nefsimi kudretiyle elinde bulunduran Allah'a yemin ederim ki, üçüncüleri ben olurum.”

Bizleri bir Mevlid Kandiline daha ulaştıran, gönüllerimizi Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in sevgisiyle coşturan, kalplerimizi Muhammed-î muhabbetle birleştiren Cenâb-ı Hakka hamd olsun. Bugün velâdetini kutladığımız Fahr-i Kâinat Efendimiz'e sonsuz salat ve selam olsun.

İçinde bulunduğumuz Rabûlevvel ayı, Fahr-i Kâinat Efendimiz'in cihânı şereflendirdiği mübârek bir ay. İnsanlığın kurtuluşu için gönderilen son ve en büyük peygamber olan Hazret-i Muhammed -sallâllâhu aleyhi ve sellem- **20 Nisan 571'de (Rebiülevvel ayının 12. bir Pazartesi gecesi)** Mekke'de Dâru't-Tebâbia diye anılan evde dünyaya geldi. Bu mübarek geceye **“doğum günü”** anlamında olan **“Mevlid Kandili”** denir.

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-; **insanlığın, cehalet karanlığında hak ve hidâyet yolunu kaybettiği, kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü, mazlumun feryadının arşa ulaştığı, Cenâb-ı Hak-kın evi olan Kâbe'nin etrafı putlarla doldurulduğu, insanların ise alalen şirk içinde yüzdüğü bir zamanda** dünyaya geldi.

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'in gönderilişi, Cenâb-ı Hak'ın **bütün insanlara en büyük ni-metlerinden birisidir**. Cenâb-ı Hak Âl-i İmrân Sûresinin 164. Ayetinde şöyle buyurmuştur:

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَتِهِ ۚ وَزَيَّجَهُمْ وَهَوَاهُمْ أَلِفَتَهُمْ وَأَلْفَتَهُمْ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah’ın âyetlerini okuyan, onları arındıran, onlara kitap ve hik-meti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar, apaçık bir sapkınlık içinde bulunuyorlardı.”

İslâm’dan önce Araplar **“Câhiliye dönemi”** denilen karanlık bir dönem yaşamaktaydılar. Bu dönemde insanlar sadece **maddî bakımdan geri kalmış değil bilgi ve ahlâk bakımından da geri kalmışlardı**. Atalarından gör-dükleri Câhiliye geleneklerine uyarak Allah’a ortak koşuyor, putlara tapıyor, birbirlerini öldürüyorlardı. İşte Haz-ret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- böyle bir zamanda içinde dünyaya gelmişti. Onun doğduğu gecenin sabahı gerçekten de feyizli bir sabahtı. İnsanlık için yepyeni bir gün doğmuş, aydınlık bir devir açılmıştı. Kur’ân-ı Kerim’in ifadesiyle O âlemlerin Rabbinden, yeryüzüne;

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Alemlere rahmet olarak gönderildi.”

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- asırlara sığmayacak inkılapları birkaç yıl içerisinde gerçekleştirdi. Arabistan yarımadasında zulüm ve putperestlik kısa sürede yıkıldı. Evlâtlarını diri diri toprağa gömen babalar O’na ve getirdiği prensiplere iman ettikten sonra mükemmelleştiler, dünyaya insanlık, adalet ve medeniyet rehberi olacak hale geldiler. O devrin ünlü şâirleri, O’nun getirdiği Kur’ân’ın önünde ihtiram durdular. Hükümdarlar O’na hiz-metkâr olmak istediler. İnsanlar O’nun tek emriyle, kökü yüzlerce yıl derinde olan alışkanlıklarını bıraktı. Bir za-manlar üç kuruş menfaati uğruna cinâyet işleyenler O’nun talimatıyla mallarını fakirlere sadaka olarak dağıttılar.

Elhamdülillâh, bizler insan olarak yaratıldık ve dünyaya geldik. En büyük nimet olan **“îmân nimeti”**yle nasiplen-dik. Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in sayesinde Cenâb-ı Hak'ın kelâmı Kur’ân-ı Kerîm’e muhatap olduk. **“Âlemlere Rahmet”** olarak gönderilmiş olan Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'e meccânen¹ ümmet olmakla şeref bulduk.

Yani bizler 124 bin peygamber içinde; peygamberimizi biz seçmedik, Cenâb-ı Hakkın lütfuyla, Ümmet-i Muham-med olarak dünyaya geldik. Mü’minler için en büyük bir lûtuftur **Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'e ümmet olabilmek**.

Cenâb-ı Hak, insanlığa lûtufta ve merhametinin bir tecellisi olarak, insanı insan yapan bütün değerlerin ve ahlaki erdemlerin kendisinde toplandığı Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-'i son peygamber olarak gönder-miştir. Cenâb-ı Hak Âl-i İmrân Sûresinin, 164. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

¹Para ödemeksizin, karşılıksız olarak, parasız.

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

“Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allâh’ın âyetlerini okuyan (yani Cenâb-ı Hak’ın emirlerini, nehiyelerini tebliğ eden), onları temizleyen, arındıran (yani gönül âlemleri temizlenecek. Üçüncü olarak) Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, Mü’minlere çok büyük bir lûtufta bulunmuştur. Hâlbuki daha önce onlar, apaçık bir sapkınlık içinde bulunuyorlardı.”

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’i bize en iyi bir biçimde tanıtan Kur’an-ı Kerîm, onun hayatını *“yaşanabilir en güzel model”* olarak takdim etmekte ve Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’i örnek almamızı istemektedir. Kur’an-ı Kerîm’in ifadesiyle

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنفُسِكُمْ

“bizim içimizden bize gelmiş”²

ve *“Âlemlere rahmet olarak”³* gönderilmiş bir peygamberdir. Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- kendisinden önceki peygamberler gibi sadece *bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir*. Cenâb-ı Hak Sebe’ Sûresinin, 28. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

“Biz seni sadece müjdeleyici ve uyarıcı olarak bütün insanlara gönderdik; fakat insanların çoğu bunu anlamıyorlar.”

Bunu anlamayanlardan bir kişide Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in amcası olan Ebû Leheb’ti. Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in diğer bir amcası olan Abbas -radiyallâhu anh- kâfir olan kardeşi Ebû Leheb’i rüyasında görüyor ve soruyor: *“Ebû Leheb, hâlin nasıl?”* diyor. O da şöyle cevap veriyor: *“Cehennem’deyim, acıklı bir azâbın içindeyim, yalnız pazartesi günleri azâbım hafifliyor. Zira câriyem Süveybe; ”Bugün bir yeğenin dünyaya geldi!“ diye bir müjde verdi. Ben de sırf akrabalık asabiyetiyle sevindim ve ona hediyeler verdim; ”Hürsün!“ dedim.”⁴*

Hadîs âlimi İbnü’l-Cezerî buyuruyor ki:

“Allah ve Rasûlullah düşmanı olan Ebû Leheb, sırf akrabalık asabiyetiyle Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in doğumuna sevindiği için azâbının hafifletilmesi mükâfatına nâil oluyorsa, bir Mü’min, bu Rabûlevvel ayında, Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’e olan muhabbeti sebebiyle, ümmeti Muhammed’den olmanın sevinciyle sadakalar verirse, ümmet-i Muhammed’den olmanın sevinciyle sohbetler ederse, Kur’an-ı Kerîm okur ve okutursa, kim bilir nasıl bir ecre nâil olur?!” buyuruyor.

İnsanlığın her zaman ve mekânda Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in bizlere ulaştırdığı *ilâhî mesaja* yani Kur’an-ı Kerîm’e ve bu mesajın *hayata geçirilmiş şekli olan Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem-’in sünnetine* ihtiyacı vardır.

²Tevbe, 128

³Enbiya, 107

⁴İbn-i Kesîr, el-Bidâye, II, 277; İbn-i Sa’d, I, 108, 125

Bizler burada Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in doğumunu kutlarken, O'nu anarken aklımıza gelmesi gereken ilk şey, O'nun Kur'an-ı Kerîm'de övülmüş olan yüksek ahlâkıdır. Cenâb-ı Hak **Kalem Sûresinin**, 4. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

وَأَنْتَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

“(Ey Rasûlüm!) Şüphesiz ki Sen, yüce bir ahlâk üzeresin!”

Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'i Cenâb-ı Hak terbiye ettiği için bir insanda bulunması düşünüle-bilen güzel huyların hepsi Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'de toplanmıştı. Cenâb-ı Hak bütün güzel haslet ve meziyetleri O'nda topladığı için kavmi kendisine **“Muhammedü'l-Emîn”** vasfını lâıyk görmüştü.

Ahlâkının güzelliğini O'na inanmayanlar bile takdîr ediyordu. Ehl-i îmân yani inanmayan müşrikler ve kafirler Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'e sonsuz bir güven içindedirler. Nitekim Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- hakkında söylenen **“Muhammedü'l-Emîn”** tabiri müşriklerin de dillerinden düşmez ve onlar emanetlerini kendi yandaşlarına değil Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'e teslim ederlerdi. Hattâ Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- hicret edeceği zaman dahî üzerinde müşriklerin birtakım emanetleri vardı. Ve ölüm tehlikesine rağmen Hazret-i Alî'yi Mekke'de bırakıp onları sahiplerine teslim ettirmişti.

Cenâb-ı Hak Kur'an-ı Kerîm'de hiçbir peygamberi üzerine yemin etmemiştir. Hazret-i Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- hariç. Rasûlullah Efendimiz üzerine

لَعَمْرُكَ

“Sen'in hayatın üzerine yemin olsun...”

diyerek yemin etmiştir. Yani Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in yaşam tarzını, ibâdetlerini, aile ilişkilerini, yaptığı ticaretlerini vs. her daim, gözümüzün önüne getirmemiz lâzım. Bu yüzden Ashâb-ı Kirâm Efendimiz'e yak-laştı. Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'i büyük bir önder, büyük bir şahsiyet, büyük bir karakter olarak gördü. Nitekim onlar - Ashâb-ı Kirâm- âyetlerin inişine bile canlı/kanlı şahit oldukları için her şeyin daha farkındaydılar. Cenâb-ı Hak Nisâ Sûresinin, 80. Âyetinde şöyle buyurmuştur;

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ

“Kim Rasûl'e itaat ederse Allâh'a itaat etmiş olur...”

Yani Cenâb-ı Hak öyle bir insan gönderiyor ki, gönderdiği insan kendisini yani Cenâb-ı Hakk'ı temsil ediyor; ibâdetlerde, aile ilişkilerinde, yaptığımız ticaretlerde vs. Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'e itaat, Cenâb-ı Hakka itaat oluyor. Kısacası Peygamber -sallâllâhu aleyhi ve sellem- 'in tek görevi kendisine gelen vahyi tebliğ et-mekten ibaret değildi. **O'nun ümmete örnek olmak, gelen vahiyleri açıklamak, yeni oluşan İslâm toplu-muna -ümmete- liderlik etmek gibi vazife ve selâhiyetleri vardı.**

Peygamber kendisi İslâm'ı temsil etti, yaşayışıyla, karakteriyle, her şeyiyle; yaşadı ve sonra bu dünyadan göç eyledi gitti gibi bir mantık kurarak O'nun çizdiği yolda gitmemek, O'na itaat etmemek, O'nun dediklerini yapmamak bir bakıma lafzen söylenilmediyse de fiilen **“seni dinlemiyorum, itaat etmiyorum”** demektir. O'na itaatsizlik Cenâb-ı Hakka itaatsizlik olduğu için bu itaatsizliği, isyankarlığı tâbiri câiz ise temizleyecek olan tek şey; **ateş olur, cehennem olur.**

Unutmayalım ki, Peygamber Efendimiz -sallâllâhu aleyhi ve sellem-, Vedâ Hutbesi'nde; ***“Sakın (günah işleyerek) mahşer gününde yüzümü kara çıkarmayın! (Beni mahcup etmeyin!)”***⁶ buyurmuştur.

Bizler Efendimiz Hazret-i Peygamber -sallâllâhü aleyhi ve sellem-'in istediği şekilde İslâm'ı temsil etmemiz lâzım.

Cenâb-ı Hak bizleri hakiki manada İslâm'ı temsil eden kullarından eylesin.

Cenâb-ı Hak bizleri tüm benliğimizle kendisine ilticâ kullarından eylesin.

Üstad Necip Fazıl'ın şiirinde bahsettiği ***“Efendim, Müjdecim, Kurtarıcım, Peygamberim; sana uymayan ölçü hayat olsa tepirim.”***düsturunu Cenâb-ı Hak bizlere de şiar edinebilmeyi nasip eylesin.

(Âmin)

Kandilinizi tebrik ediyorum!

Duâmızın kabûlü niyazıyla, Lillâhi Teâle'l-Fâtiha!..